

Forn de calç de Cal Vima

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Dusfort
Emplaçament	S'hi arriba per un camí a la dreta passat el pont de la Roca. Al final del camí direcció al Vima.
Alçada:	570

Coordenades:

Latitud:	41.75395
Longitud:	1.48859
UTM Est (X):	374346
UTM Nord (Y):	4623562

Classificació

Número de fitxa	08036 - 113
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Solament es conserva alguna part del parament adossat al marge.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08036A005001430000GD
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dj., 27/06/2013 - 02:00

Descripció

Situat al peu d'una camí entre el Mas de la Roca i Cal Vima, hi trobem les restes d'aquest forn de calç ubicat en un marge que divideix dos a camps a nivells diferents. Tot i la vegetació que ha envaït l'espai, encara es poden observar alguna estructura, principalment en el mur posterior encaixat al marge, on s'observen carreus de pedra irregular disposats horitzontalment. Segurament, i tot i que és complicat precisar-ho per l'estat en que es troba i la vegetació que ocupa l'espai, es tractaria d'un forn de planta circular.

Observacions:

Nom donat per proximitat a Cal Vima

Història

La construcció del forn es solia fer a l'abric d'un pendent, ja que facilitava el seu procés productiu i sobretot el seu posterior transport. D'altra banda la boca del forn es troba a la part inferior del pendent des d'on era més fàcil l'accés, tant per la càrrega i descàrrega de les pedres com pel seu posterior transport i alimentació del forn.

Aquestes construccions solen estar ubicades en entorns rurals, junt a una masia. Possiblement aquests forns s'haurien de relacionar amb un ús temporal i de caire esporàdic i concret com seria la construcció o remodelació o fins i tot una intervenció arquitectònica concreta. La manca d'elements materials visibles fa que sigui molt difícil la seva datació, per criteris generals se'ls hi ha atribuït una cronologia a partir del segle XVIII-XIX.

Bibliografia

MARTÍNEZ, M. (2010). Arquitectura rural. Un patrimoni cultural oblidat. (l'exemple de la Conca de Barberà)Valls: Edicions Cossetània.

MORA, J. (coord.) (2003). L'arquitectura dels oficis: 3r Curset d'Estiu d'Arquitectura Popular, Segarra-Urgell, del 5 al 9 d'agost de 2002. Ed. Pagès, Lleida 2003

